

moderlig som før, men at man vil erkende, at der her er en Opgave, der maa løses, og det ikke blot for disse Egnes egen Skyld, men fordi Løsningen af disse Opgaver har en ikke saa ringe nationaløkonomisk Betydning.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) udtalte forleden en Beklagelse over, at Holstebro—Herning Banen som Statsbane er bleven skudt frem foran Anlægget af Viborg—Herning Banen. Det var vel nærmest rent specielle Ønsker, der derved bleve fremsatte, og saa vidt jeg forstaa det ærede Medlem, var det ikke for at komme de andre Baner til Livs. Men jeg kan dog ikke undlade at henstille til den højtærede Regering og til den højtærede Minister for de offentlige Arbejder, hvis han havde været her til Stede, om der ikke var Grund til nu at tage under Overvejelse, om man ikke burde udføre den Tanke, der har været fremme i mangfoldige Aar, og om hvilken der nu er omdelt et Andragende, nemlig at forlænge Holstebro—Herning Banen til Give og optage Vejle—Give Banen som Statsbane. Jeg gør mig ikke Illusion om, at det vil lykkes i Aar, men jeg henstiller det blot, for at Tanken kan holdes frisk. Her i Tinget har man givet den sin fulde Tilslutning ved at vedtage denne Bane som Statsbane, og jeg betragter det nærmest kun som et Uheld, at den til sidst gik ud, da den paagældende Lov blev vedtagen.

Jeg har dernæst en lille Henstilling, som jeg vil gøre til den højtærede Kultusminister, idet jeg dog først vil rette en Tak til ham for det inødekommende Svar, som jeg ser, at Ministeriet har givet Ringgive og Give Kommune paa det Andragende, der er sendt derind, om at faa et Par Kirker byggede og Præsteforholdene ordnede under indtrædende Vakance.

Saa vidt jeg skønner, har Ministeren svaret velvillig, naar Tiden var der, vilde han tage Sagen op og søge at løse Spørgsmaalet paa bedste Maade. Jeg kan heller ikke godt tænke mig andet end, at Ministeren, der er særlig godt kendt paa disse Egne og kender Trangen derude, ogsaa er fuldstændig paa det rene med, at Trangen, siden han var ude paa disse Egne, er forøget i høj Grad; det store Give Sogn har faaet en langt talrigere Befolkning end før. Jeg tror at være i fuld Overensstemmelse med Befolkningen i disse Sogne, naar jeg henstiller til den højtærede Minister at have denne Sag i saa velvillig Erindring som mulig. Hans Svar har jo

været velvilligt, og for Øjeblikket kunne Forholdene jo ikke ordnes paa anden Maade.

Jeg har endelig kun et Par Bemærkninger over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Naar det ærede Medlem taler om Husmænd og Gaardmænd, taler han, som om han var den, der havde det absolut største Kendskab til, hvorledes Forholdet mellem disse er. Jeg tror dog, at alle de, der kende Forholdene nøjere, ville være paa det rene med, at det ærede Medlem forleden talte om Ting, som han ganske sikkert ikke havde særligt Kendskab til. Naar han nemlig sagde, at Gaardmændene passede paa at komme til at administrere den Bevilling, der gennem Landboforeningerne blev ydet til Husmændene, tror jeg nok, at han er fuldstændig paa Vildspor. I den Landboforening, som jeg i flere Aar har haft den Ære at repræsentere, har man altid søgt at faa Husmændene selv til at administrere denne Bevilling, og hvad i Alverden skulde ogsaa faa Gaardmændene til at ønske, at de kom til at administrere den? Det er jo en Administration, der er forbunden med Tab, idet man ikke faar en eneste Øre for det Arbejde, der gøres paa dette Felt. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Byriel Jensen), som talte i Gaar, havde fuldstændig Ret, naar han sagde, at dersom Husmændene selv vilde administrere Bevillingen, er der ingen, der tænker paa at lægge dem et Halmstraa i Vejen i den Henseende, men man fik det bestemte Indtryk af den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, at ogsaa af den Sag skulde der slaas Kapital i Agitationens Tjeneste. I det praktiske Liv er jeg overbevist om, at det fuldstændig vil prelle af, og at man ude paa Landet vil forstaa, at det ærede Medlem der talte om Ting, han ikke kendte.

C. Rasmussen: Jeg skal ikke her komme ind paa almindelige storpolitiske Betragtninger, som det har været Tilfældet med de fleste af de ærede Medlemmer, som have haft Order under den forløbne Del af Finanslovbehandlingen, og jeg skal heller ikke komme ind paa de Betragtninger, der bleve anstillede af den sidste ærede Taler, men jeg skal overlade til mit Partis Ordfører at svare derpaa. Hvad jeg skal tillade mig at tale om, er først et Spørgsmaal vedrørende den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Det angaar Espergærde Baadehavn, hvortil et Beløb